U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **M. A.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 11. 2006, č. j. 14 Az 343/2004 - 57,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 21. 4. 2004, č. j. OAM-67/VL-20-P22-2004. Tímto rozhodnutím správní orgán neudělil stěžovateli azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň vyslovil, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování dle ustanovení § 91 téhož zákona.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označený rozsudek krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, byl stěžovateli doručen dne 2. 1. 2007. Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí byla stěžovatelem osobně podána dne 12. 1. 2007 na podatelnu Městského soudu v Praze, pracoviště Hybernská.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle odst. 4 téhož ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

V daném případě měla být kasační stížnost dle poučení obsaženého v napadeném rozsudku stěžovatelem podána ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, přičemž dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro její podání byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku stěžovateli, t. j. úterý 2. 1. 2007. Konec lhůty pro včasné podání kasační stížnosti připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. úterý 16. 1. 2007.

Nejvyšší správní soud z podacího razítka Městského soudu v Praze ověřil, že kasační stížnost byla sice stěžovatelem podána dne 12. 1. 2007, nikoli však ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ale na podatelnu Městského soudu v Praze. Městský soud v Praze následně kasační stížnost zaslal Krajskému soudu v Ústí nad Labem k dalšímu řízení, přičemž tomuto soudu byla kasační stížnost doručena až dne 23. 1. 2007.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost měla být stěžovatelem dle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. podána u Krajského soudu v Ústí nad Labem (případně u Nejvyššího správního soudu), nejpozději ve lhůtě do 16. 1. 2007, avšak tomuto soudu byla doručena až dne 23. 1. 2007, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Tento závěr odpovídá ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu, který se shodným případem zabýval např. v usnesení ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 – 37: „*Kasační stížnost podaná ve lhůtě uvedené v § 106 odst. 2 s. ř. s. u nepříslušného soudu je kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ještě ve lhůtě k podání kasační stížnosti tuto kasační stížnost odeslal (předal k poštovní přepravě) příslušnému krajskému soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu“* (publikováno na www.nssoud.cz).

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud opožděnou kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu